

2. Ministeren kan fastsætte Regler for Udstedelse af Attester vedrørende Besætningers og Kreaturers Sundhedstilstand og kan i Tilfælde af, at Dyrlæger ikke overholder disse eller de i Medfør af Stk. 1 fastsatte Bestemmelser, efter Indstilling fra Det veterinære Sundhedsraad fratage en Dyrlæge Retten saavel til at foretage de i Stk. 1 nævnte diagnostiske Undersøgelser som til at udstede Attest paa Grundlag af saadanne Prøver.

3. Beskyttelsespodning (Vaccination) maa kun anvendes efter nærmere af Ministeren fastsatte Regler, og Ministeren kan helt forbyde Anvendelsen heraf i saadanne Omraader, som efter hans Skøn kun er svagt smittede. Indførsel her til Landet af Pødestoffer mod smitsom Kalvekastning er kun tilladt Statens Seruminstututer. Ministeren kan fastsætte, at der til Behandling af smittede Dyr kun maa forhandles saadanne Lægemidler, som er godkendt dertil af Veterinærdirektoratet.

§ 3.

Kastning i Kvægbesætninger.

1. Naar Kastningstilfælde, jfr. § 1, Stk. 3, forekommer i en Kvægbesætning, herunder ogsaa en Handelsstald o. lign., paahviler det Ejeren straks at træffe Foranstaltning til at undgaa mulig Smittespredning til Andenmands Kvæg.

2. Efter ethvert Kastningstilfælde skal kastede Fostre, Efterbyrd og Børflaad med Undtagelse af Materiale, som af en Dyrlæge udtages til diagnostisk Undersøgelse, straks uskadeliggøres ved omhyggelig Nedgravning i Jorden eller paa anden af Veterinærdirektoratet godkendt Maade. Stedet, hvor Kastningen er foregaaet, og dettes nærmeste Omgivelser skal renses og desinficeres omhyggeligt. Hunde og andre Dyr maa ikke faa Adgang til kastede Fostre, Efterbyrd eller Børflaad.

3. Køer og Kvier, som har kastet, skal holdes paa Stald, indtil Efterbyrden er afgaaet og Børflaadet i det væsentlige er ophørt, dog altid i mindst 14 Dage efter Kastningen. Dyr, som viser Tegn til at ville kaste, skal ligeledes holdes paa Stald. Hvis Udgræsning har fundet Sted, skal Dyr, som har kastet eller viser Tegn til at ville kaste, straks tages paa Stald. De kan dog forblive paa Græs, saafremt de anbringes betryggende isoleret ved Hensættelse i en paa Græsgangen værende solidt indrettet Isolationsstald. Hvis den Græsgang, hvor saadanne Dyr har været anbragt, grænser umiddelbart op til en Græsgang, paa hvilken Andenmands Kvæg findes anbragt, skal Ejeren af dette straks underrettes om det forefaldne. Bortfjernelse fra Ejendommen af Dyr, som har kastet eller vist Tegn til at ville kaste, maa inden Udløbet af det fornævnte Tidsrum kun finde Sted, saafremt Dyrene føres direkte til Slagtning i et nærliggende Slagtehus (Slagteri).

4. Saafremt det drejer sig om en Besætning tilhørende en Kreaturhandler eller om en Handelsstald o. lign., skal Dyr, som har kastet eller viser Tegn til at ville kaste, straks afsondres bedst muligt fra de øvrige Kreaturer og Dyrlæge tilkaldes til Undersøgelse af Tilfældet, herunder ved Indsendelse af Materiale til Veterinærdirektoratets diagnostiske Laboratorium. Saafremt Dyrlægen finder Tilfældet mistænkeligt ved klinisk Undersøgelse, skal hele Stalden straks efter Kasterdyrets Afsondring underkastes Rensning og Desinfektion efter Dyrlægens Anvisning. I modsat Fald kan saadan Rensning og Desinfektion opsættes, indtil Meddelelse om Undersøgelsens Resultat foreligger fra Laboratoriet og det herved viser sig, at Kastningen har været af smitsom Art, eller at dette ikke kan udelukkes.

5. Dyr, som har kastet, maa i samme Tidsrum som i Stk. 3 nævnt ikke transporteres sammen med Kvæg tilhørende Andenmand, bortset fra Kvæg bestemt til Slagtning. Det samme gælder Dyr, som viser Tegn til at ville kaste. Om Transport sammen